

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010280
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5816010280.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Adriany Gallovej, na neverejnom zasadnutí konanom 11. apríla 2017 prejednal sťažnosť podanú obžalovaným V. H., nar. X.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/89/2016 zo 17.3.2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného V. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obžalovaného V. H. n e n a h r á d z a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

o d ô v o d n e n i e :

Sudkyňa Okresného súdu Námestovo uznesením sp.zn. 6T/89/2016 zo 17.3.2017 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietla žiadosť obžalovaného V. H. o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd nenahradil väzbu obžalovaného V. H. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo napadnuté sťažnosťou obžalovaného. Podanú sťažnosť odôvodnil svojim podaním z 27.3.2017, ako i prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode odôvodnenia sťažnosti opísal výrokové časti napadnutého uznesenia s tým, že vykonávanú väzbu považoval za nezákonnú. V tejto súvislosti uviedol, že stíhaného trestného činu sa nedopustil. Poukázal na zabezpečené dôkazy, ktoré mali svedčiť o jeho nevine, resp. na výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný podrobne analyzoval inštitút väzby, jej dôvody, trvanie, právnu úpravu, ako i súvisiacu judikatúru slovenských súdov a Európskeho súdu pre ľudské práva (č.l. 362-368 spisového materiálu). Krajskému súdu preto navrhol napadnuté uznesenie okresného zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného, nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v zmysle ustanovenia § 187 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby, len ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 10 ods. 12 Tr. por. ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, obvineným sa rozumie aj obžalovaný a odsúdený.

Okresný súd rozhodol správne, keď zamietol žiadosť obžalovaného V. H. o prepustenie z väzby na slobodu a túto nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Dôvodnosť podozrenia, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., je doposiaľ potvrdená priebežne vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní, ako aj hlavnom pojednávaní. Medzi tieto dôkazy patrí najmä výpoveď poškodeného E. F., ktorý podrobným spôsobom opísal protiprávne konanie obžalovaného. Poškodený obžalovaného ako páchatel'a stíhaného trestného činu označil aj pri vykonanej konfrontácii dňa 26.9.2016. Takúto dôkaznú situáciu nemení ani čiastočne pozmenená výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní. Protiprávne konanie obžalovaného dokumentujú aj zabezpečené listinné dôkazy, ktoré svedčia o zadržaní obžalovaného po oznámení spáchania stíhaného trestného činu poškodeným. V tejto súvislosti v doposiaľ zistených skutkových okolnostiach krajský súd odkazuje na podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Záver o existencii väzobného dôvodu v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vyplýva najmä zo skutočností, že obžalovaný už bol v minulosti trestne stíhaný pre úmyselné trestné činy s tým, že súčasne stíhaného trestného činu sa mal dopustiť v čase podmieňajúceho prepustenia. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/196/2012 z 9.1.2013, a to pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. Za to mu súd uložil nepodmieňajúci trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného trestu odňatia slobody bol podmieňajúce prepustený 13.11.2014 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní troch rokov a dĺžka probačného dohľadu taktiež v trvaní troch rokov.

Na základe týchto skutočností krajský súd ustálil, že u obžalovaného V. H. sú dané dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obžalovaný sa už v minulosti systematicky dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, o čom svedčia právoplatné odsúdenia súdov. Osoba obvinenej vykazuje vážne znaky kriminálneho narušenia a predchádzajúce uložené tresty nespĺnili svoj prevýchovní účink. Navyše, súčasne stíhaného trestného činu sa mal dopustiť v čase podmieňajúceho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Väzba obvinenej je preto v súčasnom štádiu trestného stíhania adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením. Krajský súd v týchto súvislostiach odkazuje aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia o väzbe obžalovaného, a to uznesenia, sp.zn. 1Tos/125/2016 z 20.12.2016 a 1Tos/3/2017 z 10.1.2017.

Krajský súd v zhode s názorom okresného súdu dospel aj k záveru, že väzbu obžalovaného vzhľadom na vyššie uvedené hodnotenie jeho osoby nie je možné nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. V súvislosti s týmto tvrdením krajský súd uvádza, že obžalovaný sa mal dopustiť zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a v minulosti aj inej úmyselnej trestnej činnosti (štyri prečiny a jeden zločin). Nahradenie jeho väzby inštitútom uvedeným v ustanovení § 80 Tr. por., sa preto druhostupňovému súdu javilo ako neúčinné a nedostatočné.

Krajský súd záverom dopĺňa, že v konaní o väzbe obžalovaného nerozhodoval o otázke jeho viny, resp. neviny a takýto postup bude realizovaný na súde prvého stupňa v priebehu hlavného pojednávania. V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil a tieto si aj osvojil.

Krajský súd vzhľadom na tieto dôvody rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nie je dôvodná a zároveň jeho väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.